

به دیپلماسی فعال نیاز داریم

مخسن میردامادی، رئیس کمیسیون سیاست خارجی مجلس ششم در گفت‌وگو با جماران درباره گمانه‌زنی‌ها مبنی بر احتمال خروج از NPT، گفت: «مهم‌ترین مشکلی که ما از ابتدا در بحث هسته‌ای داشتیم، فقدان استراتژی است. در حقیقت ما همواره بین دو استراتژی تولید بمب هسته‌ای و عدم استفاده نظامی از انرژی هسته‌ای» سردرگم بوده‌ایم. اگر انتخاب ما استراتژی خست بود، پس باید از همان ابتدا تبعات این تصمیم خود را می‌پذیرفتیم. اگر از اول این استراتژی را انتخاب در راستای آن حرکت می‌کردیم، در صورت موفقیت و در دست‌یابی به تسلیحات اتمی، به کشور ما مانند کره شمالی تبدیل می‌شدیم و به علاوه، شاید این موضوع برای ما بازدارندگی هم ایجاد می‌کرد اما اگر استراتژی دوم یعنی بهره‌گیری صرفاً صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای را انتخاب می‌کردیم، باید الزامات آن را هم می‌پذیرفتیم.» او ادامه داد: «ما هرگز به سمت ساخت بمب حرکت نکردیم، اما هیچ‌گاه به طرف استراتژی دوم هم نرفتیم و نخواستیم طوری رفتار کنیم که سوءظن کشورها و نهادهای بین‌المللی تحریک نشود. سرگردانی بین این دو استراتژی، باعث شده که ما ضربه‌ای هر دورا متحمل شویم، اما از منافع هیچ کدام‌بر خوردار نشویم.» او اضافه کرد: «ما که هیچ‌گاه در پی استفاده غیرصلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای نبودیم، پس نباید دست به غنی‌سازی ۶۰ درصد می‌زدیم. هیچ کسی در دنیا نمی‌پذیرد کشوری که در پی ساخت بمب اتمی نیست، دست به این میزان از غنی‌سازی بزند. بنابراین، این رویکرد هیچ نتیجه‌ای جز هزینه‌بری ما نداشته است. اکنون نیز اگر کسی خواهم خروج از NPT را به عنوان یک اهرم فشار علیه غرب به کار بگیریم، باید به سمت غنی‌سازی بالای ۹۰ درصد حرکت کنیم و تمام تبعات آن را هم بپذیریم. چنین تصمیمی، درگیری ما با آمریکا را وارد فاز جدیدی خواهد کرد. در این صورت، اروپایی‌ها هم برای رویارویی نظامی با ایران، همراه آمریکا خواهند شد و اسرائیل هم که مترصد فرصتی برای حمله به ایران است، اما اگر صرفاً به عنوان یک ژست سیاسی می‌خواهیم از NPT خارج شویم و تصمیمی برای تغییر فعالیت هسته‌ای خود نداریم، طرف مقابل این رفتار را به عنوان یک اهرم فشار از طرف ما نمی‌بیند و لذا تغییری در رویکرد خود نمی‌دهد. اکنون خروج از NPT تنها رضایت اسرائیلی‌ها را در پی دارد، زیرا آن‌ها هر ز اقدامی که حساسیت‌های بین‌المللی علیه ایران را افزایش دهد، استقبال می‌کنند.»

میردامادی درباره برخی تحلیل‌ها در باره بستن تنگه هرم به عنوان اهرم فشار بر غرب و جلوگیری از فعال شدن مکانیسم ماشه می‌داند، گفت: «تا وقتی ما از استراتژی کلان خود را تعیین نکنیم، نمی‌توانیم در مورد اقداماتی از این دست تصمیم بگیریم، زیرا این‌ها هیچ کمکی به ما نمی‌کند. اگر ایران برای بستن تنگه هرم اقدام کند، چین و هند بیشتر از هر کشور دیگری منتظر می‌شوند، زیرا عمده نفت وارداتی آن‌ها از این تنگه عبور می‌کند، وگره آمریکا که خودش صادرکننده نفت است و احتیاج به نفت عبوری از تنگه هرم ندارد و وابستگی اروپا به نفت این منطقه هم اندک است. بنابراین، مهم‌ترین تبعات بستن تنگه هرم، متوجه چین و هند است که هر دو هم روابط خوبی با ایران دارند.»

او با اشاره به باقی‌ماندن حدوداً ۲۰ روز تا اجرای رسمی اسنپک و بازگشت تحریم‌های شورای امنیت علیه ایران، گفت: «در این مدت باقی‌مانده، می‌توانیم با شاخ و شانه کشیدن و تهدیدکردن مانع اجرای مکانیسم ماشه شویم. تنها راه جلوگیری از اجرای اسنپک، به‌کارگیری دیپلماسی فعال و مبتکر است. اکنون دیپلماسی ما زمین‌گیر شده و صرفاً تماشاجی حوادث است. حتی گاهی می‌بینیم که دستگاه سیاست خارجی ما ژست نظامی گرفته و مانند نظامیان تهدید می‌کند. این هیچ نتیجه مثبتی برای کشور ندارد. ما به یک دیپلماسی فعال نیز داریم که بتواند در شرایط فعلی، بن‌بست‌شکنی کند و پیشنهادات ابتکاری دهد تا برطوفسازای نگرانی‌های طرف مقابل، از فعال‌سازی اسنپک جلوگیری کند.»

میردامادی با بیان اینکه اکنون دو موضوع برای ایران حیاتی است و باید برای تحقق آن‌ها تلاش کنیم، گفت: «نخست، جلوگیری از تحمیل مجدد جنگ به کشور است دوم، جلوگیری از اجرای اسنپک. تحقق هر دو این اهداف، در گرو به‌کارگیری دیپلماسی خلاق و بی‌سبب‌شن کن است. این بسیار جای تأسف است که ما به عنوان دیپلمات‌هایی توانمند شناخته می‌شویم، اما به دلیل کج‌سلیقگی‌های داخلی از آنان استفاده نمی‌کنیم.»

گفتار تاریخدان

میراث طالقانی بزرگ پیمش روی ماست

هاشم آقاجری
استاد تاریخ
دانشگاه تربیت مدرس

عنوان بحث من در این جلسه «بحران ایران، میراث طالقانی و چشم‌انداز آینده» است. ایران امروز در بحران است، بحران‌ها و ابربحران‌های گوناگون که مرکب و انباشته هستند، امروز کمتر کسی پیدا می‌شود که منکر بحران در ایران باشد، ولو با تغییر نام، نامی که در این روزها و هفته‌ها و ماه‌های اخیر با نام «اتارزی‌ها» جایگزین بحران شده است. در واقع تجاوز رژیم صهیونیستی با همراهی و همکاری آمریکا و ناتو، بیش از پیش بحران‌ها را بر ملا کرد. اما ریشه این بحران‌ها کجاست؟ این بحران‌ها یک‌شبه به وجود نیامده است. این بحران‌ها محصول ساختار و فرآیند چنددهه‌ای است. ریشه این بحران‌ها را باید در ناهم‌زمانی سیستم و زیست جهان ایرانی جست‌وجو کرد. ساختار و استراتژی‌هایی که در طول سه چهار دهه اخیر ما را به اینجا رسانده است. دوگانه‌ها و دوگانه‌سازی‌ها و شکاف‌هایی که حیات ملی ما را دچار اختلال و آسیب کرده است. تجاوزی که ما در جنگ اخیر با آن مواجه بودیم، این جنگ البته اهداف متوالی و گوناگونی داشت. هدف فوری این جنگ، ضربه زدن به پروژه هسته‌ای، تعطیل، برچیدن و یا حداقل به تعویق انداختن پروژه اتمی ایران بود. دوم گام سرنگونی در صورت تاجز و گام سوم که هدف میان‌مدت این تجاوز است، ایجاد هرج و مرج، جنگ داخلی و تجزیه ایران است. در این وضعیت، نیروهای سیاسی، آرایش‌های گوناگون‌انراش می‌کنند. به‌طور کلی این آرایش‌ها براسه جریان تقسیم می‌کند: اول محافظه کاران می‌باشند؛ اینها می‌خواهند وضع موجود را با پیشنهادات مختلف حفظ کنند. نیروی سیاسی دوم براندازان هستند که عمدتاً امروز به نمایندگی سلطنت‌طلبان به‌صدر آمده‌اند؛ جریان سوم که علناً گفته است که حتی به قیمت تجاوز خارجی، برای تشکیل سلطنت و دولتی

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان شمالی - اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک شیروان
هیأت موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

[illegible]

محمد زارعی - رئیس ثبت اسناد و املاک

سازمان ثبت و اسناد املاک کشور - اداره کل ثبت اسناد و املاک استان تهران - حوزه ثبت ملک فشم
هیأت موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی مورخ ۱۳۰۴/۵/۷۲ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی ملک قسم تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی خانم فریده حاجی محمدی اوشانی به شماره شناسنامه ۱۴۰ دارای کد ملی ۰۵۸۳۷۶۸/۲۵ صادره از تهران فرزند برادر شش دانگ به صورت مفروز دارای بنای احدائی حدوداً ۴۰ متر در یک قطعه زمین به مساحت ۱۹۸/۸۱ مترمربع پلاک ۳۵۲ فرعی از ۶ اصلی واقع در اوشان بخش ۱۱ تهران تایید و رای خود را پس از وصول نامه اداره آب و اداره منابع طبیعی شیرانات اداره راه شهرسازی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۴ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراض داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۳۰۴/۶/۱۸ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۳۰۴/۷/۲

امیرحسین آذر نایان - رئیس واحد ثبتی حوزه ثبت ملک فشم

میرحسین آذرنیان - رئیس واحد ثبتی حوزه ثبت ملک فشم

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور - حوزه ثبت ملک شهر آرا تهران
آگهی فقدان سند مالکیت

فای جعفر بیات (مالک) با تسلیم دو برگ استهادیه محلی مصدق که تحت شماره ۷۲۳۷۶ و ۷۲۳۷۷ مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۱۴ دفترخانه ۱۶۰۰ تهران و برگ تقاضا داده به شماره ۹۸۸ مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۱۴ مدعی فقدان سند مالکیت سه دانگ آپارتمان به پلاک ۵۴۳۵۷ فرعی از ۱۳۹۵ اصلی قطعه ۵ تفکیکی مفروز و مجزی شده از شماره ۵۹۸۹ فرعی از اصلی مذکور به مساحت ۷/۷ مترمربع ذیل دفتر الکترونیکی ۱۴۰۵/۰۵/۱۴ به نام آقای جعفر بیات فرزند علی اکبر شماره شناسنامه تاریخ تولد ۱۳۳۵/۰۵/۲۰ صادره از شهرداری شماره ملی ۱۹۱۱۰۰۶۸۷۹۱ به عنوان مالک سه دانگ عرصه و اعیان با شماره مستند مالکیت ۹۳۵۲۸ تاریخ ۱۳۹۶/۰۶/۱۴ دفترخانه اسناد رسمی شماره ۴۲ شهر تهران ثبت و سند به جایی ۹۳۹۵۵ سری ب سال ۹۹ صادر و تسلیم گردیده و در رهن نمی باشد. سپس نامبرده به علت نایب جایی سند مالکیت خود را موقوف و درخواست صدور سند مالکیت المثنی نموده اند. لذا مراتب به استناد به ماده ۱۱ آیین نامه قانون ثبت فقط در یک نوعی می شود تا چنانچه کسی ادعای انجام معامله نسبت به ملک مرقوم غیر از اسناد فوق و یا وجود سند مالکیت مورد نزد خود باشد از تاریخ نشانی آن کسب هر گونه مدت از روز به این منطقه مراجعه و اعتراض و طرح امر علیه مالکیت یا بلند معامله تسلیم و پذیرفت نماید تا مورد رسیدگی قرار گیرد.

با توجه به اعتراض بدون ارائه اصل سند مالکیت ترتیب اثر داده نخواهد شد. پس از انقضای مهلت مزبور و نرسیدن واخواهی نسبت به صدور سند مالکیت المثنی طبق

کمال شاکری - رئیس واحد ثبت، حوزه ثبت ملک شهر تهران - از طرف علیرضا عنادی،

قرارات اقدام خواهد شد. سابقه بازداشت مشاهده نگردید.

ت ملک شهرآرا تهران - از طرف علیرضا عبادی

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان شمالی - اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک شیروان
هیأت موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی
سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شیروان تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی محمد حسین طاهرنیا به شماره شناسنامه ۳۹۹۳۳ ملی
۵۳۱۲۱۸۵۸۸۴ صادره فرزند علی اصغر در نقش دانگ باغ بدین صورت که مساحت ۴۸۷۳ متر جزء پلاک ۵ فرعی از ۷- اصلی ناحیه ۳ از محل مالکیت عبدالله
طاهرنیا (قسمتی از مالکیت وی) واقع در خراسان شمالی بخش ۵ حوزه ثبت ملک شیروان محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت
به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراض داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به
مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم
مایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۳۹۴/۰۶/۰۸ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۳۹۴/۰۷/۰۲

محمد زارع - رئیس ثبت اسناد و املاک

محمد زارعی - رئیس ثبت اسناد و املاک

است چرا که امر واقعی شورا به مفهوم بازگرداندن قدرت به دست مردم جامه عمل پوشانده می شود.»

▼ شورا و میراث مرحوم طالقانی

پس از آن جلال جلال‌زاده، نماینده
سنجد در مجلس ششم درباره وضعیت
کرده‌ها طی این سال‌ها گفت: «اگر به
اهل سنت ارزشی ندادند و این قشر
حتی از حق خود نیز محروم شد، این محرومیت یک نوع
عقده و کینه می‌شود و یک جایی احساس می‌کند که اهل
این کشور نیست. چراکه زمانی که در معرض ظلم و تبعیض
قرار بگیرد احساس واگرایی و بیگانگی می‌کند. اما زمانی
که به شما شخصیت داده شد، اجازه داده شد و مثل یک
شهروند اصفهانی، شمالی، مشهدی و... در سازندگی
کشور شرکت کردید و این احساس به وجود آمد که عضوی
از این کشور هستید، این در واقع کاری است که شورا انجام
می‌دهد و این میراث در محرم طالقانی است.

▼ ایده شورای آقای طالقانی، مفصلی برای جامعه

در این بین مهدی سلیمانی، پژوهشگر اجتماعی نیز به موضوع شوراها اشاره داشت و چنین توضیح داد: «به نظر هر جامعه‌ای نیاز به مفصل دارد. ما جامعه‌ای نداریم که در این تکتک اجزا، نقش‌ها و گروه‌های اجتماعی، باشد و یک جایی اینها باید به همدیگر وصل شوند. ولی گروه‌های اجتماعی، یا تنبهای اجتماعی یا افرادی باید بتوانند اینها را کنار همدیگر بنشانند و به همدیگر وصل کنند. یک جاهایی این نیاز خیلی بیشتر می‌شود. مثلاً در جامعه‌ای مانند جامعه ما که دچار تجربه مهملک استبداد است، وجود مفصل بیشتر می‌شود که صداها را به صورت گزینشی ساکت و یا بلند کند. برخی صداها بیش از حد ساکت می‌شوند و برخی صداها بیش از حد بلند می‌شوند و این نسبت با واقعیت و عرف جامعه ندارند. در جامعه نابرابر نیز مفصل بیشتر نیاز دارد. ما به شدت دچار بحران به رسمیت شناخته نشدن هستی و وجود و حضور و وجود بخش‌هایی از جامعه به رسمیت شناخته نمی‌شود. الان در جامعه ما اهل سنت آن طور که باید دیده نمی‌شوند، زن نیز روی‌تانپذیر است. در سیاست‌گذاری رسمی ما حتی کودک به رسمیت شناخته نمی‌شود و هر چقدر در پایین تحولاتی صورت گرفته اما در سیاست‌گذاری تغییر ی رخ نمی‌دهد و هر چه از مرکز به سمت حاشیه حرکت می‌کنید غیررسمی‌تر است و در چنین جاهایی نیازمندیم که به سمت اصول بازگردند. شورای آقای طالبانی یک ایده دارد که می‌گوید رستگاری به تنهایی نیست، فرد به تنهایی رستگار نمی‌شود، فرد در جمع و با هم رستگار می‌شود. یا به هم رستگار می‌شود، یا همه با هم ناپود می‌شوند. ایده توسعه پایدار با ایده شورای آقای طالبانی یک منبع حق است و یک چیز از تجربه انسانی را احساس کرده است می‌گوید شما باید به چیزی مثل اتحاد و همبستگی، به سرمایه انسانی توجه کنید. همه اینها جان‌مایه‌های شورای آقای طالبانی است.

ایده محقق شده طالقانی چه در سندجد، چه در ترکمن صحرا، محدودیت‌هایی نیز دارد و نیاز داریم که این ایده را جلو ببریم و محدودیت‌های این ایده را نیز ببینیم. اولین محدودیت این ایده بیش سیاسی بودن است، طالقانی به این دلیل که خودش به‌رغم گرایش‌های شدید اجتماعی، اما یک شخصیت سیاسی داشت، وقتی از شورا صحبت می‌کند، شورا را در جایی می‌بیند که معمولاً در تصمیم‌سازی‌های جمعی حکمرانی، سیاست و تدبیر امر جمعی در شهر است.

من با ایده یهودی مشکل دارم، هیچ چیز در جهان یکباره نیست. اگر ایده طالقانی می گیرد و در بافت فرهنگی کردستان مطرح می شود و تا حدی جواب نیز می گیرد، به این دلیل است که در کردستان سابقه طولانی کار حزبی داشتیم، یعنی شما با افرادی به صورت جداگانه طرف ننبودید، با یکسری آدم مواجه بودید که حدود ۵۰ تا ۷۰ سال بود که کار حزبی انجام می دادند. آن جامعه کردستان در آن دوره حتی برای معاش خود نیز کار جمعی می کرد. اما ما چرا این است که الان ما آن جامعه نیستیم. این جامعه تجربه کار جمعی نداشته است، بنابراین آن تجربه یکباره نبوده و الان نیز یکباره نمی شود کاری انجام داد. درست است، در وضعیت بحرانی نمی توان یکباره پایه های فرهنگی را درگرو کرد، به همین دلیل نیاز است که زیست جمعی و کار جمعی و اردو شورا تجربه یک سرمایه گذاری روزمره و شایع قرض الحسنه است که باید سهمش را در جمعی نکند تا در موقع بحران، بتوانیم کار شورایی را انجام دهیم. وگرنه جامعه ای که تجربه کار شورایی نداشته، نمی تواند یکباره و با فراخوان ملیت، مذهب و... در مواقع بحران این کار را انجام دهد.

گرچه یک میانبرهایی دارد به اسم مفصل. هر جامعه‌ای به مفصل نیاز دارد. ما جامعه‌ای نداریم که در این تکرار اجزا و نقش‌ها و گروه‌های اجتماعی باشند و یک جایی اینها را باید به همدیگر وصل شوند و یک گروه‌های اجتماعی، تیپ‌های اجتماعی و یا افرادی باید بتوانند اینها را به هم وصل کنند.»